

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
دوشنبه ۲۴ بهمن ۱۴۰۱ - ۲۲ رجب ۱۴۴۴
سال بیست و پنجم - شماره ۶۶۹۸ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۳۰۰۰ تومان

سرمقاله

۴ سال از گام دوم گذشت

چهارمین سالگرد صدور بیانیه «گام دوم انقلاب اسلامی» را در حالی پشت سر گذاریم که اکنون مهم‌ترین پرسش در برابر ما آن است که تا چه میزان به رسالت واقعی آن، یعنی تحقق عینی در جامعه نزدیک شده‌ایم. این پرسش گام دوم - آن گونه که انتظار می‌رفت - قرار نبود صرفاً بیانیه‌ای تشریفاتی به مناسبت چله‌انگاره انقلاب اسلامی باشد. آن گونه که شخص رهبر معظم انقلاب بعداً تصریح کردند، چهار نکته‌ای که در این بیانیه بر آن تأکید شده بود، عبارتند از: «عظمت حادثه انقلاب»، «عظمت راه طی شده و کارکرد انقلاب تا امروز»، «عظمت چشم‌اندازی است که باید به آن برسیم» و «عظمت نقش نیروی جوان متعهد».

در واقع این بیانیه تبیین همان حدیث امیرالمؤمنین (ع) «رَحِمَ اللهُ امْرَأَةَ عَرْفِ مِینَ اَیْنٍ وَ فِی اَیْنٍ وَ اِلی اَیْنٍ» و بعدتر این شعر مولانا که «از کجا آمده‌ام آمدنم بهر چه بود، به کجا می‌روم آخر نمایی وطنم» درباره انقلاب اسلامی است. قرار بود گذشته (چله اول)، حال و آینده (چله دوم) انقلاب اسلامی را ترسیم کند.

در یاد داریم که همان سال ۹۷، متنی به محضر رهبر معظم انقلاب اسلامی تقدیم شد که با عنوان «الگوی پایه پیشرفت» قرار بود ریل‌گذاری حرکت کشور تا نیمه قرن پانزدهم را مشخص کند که معظم‌له این سند را به اقتراح عمومی و تخفیفی گذارند. همان زمان که این متن منتشر شد گلایه بسیاری از صاحب‌نظران خالی بودن محتوای آن سند از مفاهیم و گزاره‌های مبتنی بر کلان‌گفتمان انقلاب اسلامی بود و به نظر می‌رسد یکی از اهداف انتشار بیانیه گام دوم، اصلاح همین تقصیر بود. کشور به سندی انقلابی و اسلامی نیاز داشته و دارد که مسیر آینده را مشخص کند و بیانیه گام دوم هم چنین شأن ژوئی باشد.

اکنون و در آغاز پنجمین سال صدور این سند، با در نظر گرفتن این نکته باید از خود و همگان پرسشگر میزان نفوذ و تحقق این سند در حکمیت و نظامات کشور باشیم. باید پرسید آیا اهداف عالی این بیانیه که خصوصاً در هفت بند پایانی آن ترسیم شده تبدیل به راهبردها و راهکارهای عملیاتی شده و برای عملیاتی شدن این راهبردها و راهکارها چاره‌اندیشی شده است؟ کدام قانون، مقررات، آیین‌نامه و دستورالعمل برای تحقق این‌ها تهیه و تصویب شده و کدام نهاد موظف به انجام این تکالیف و گزارش به مردم شده است؟

البته می‌توان از سطحی بالاتر هم به ماجرا نگاه کرد. اگر بخواهیم بیانیه گام دوم روی کاغذ نماند و حقیقتاً نقشه راه ۴۰ سال آینده کشور باشد، باید از روی «کاغذ» به «ذهن» منتقل و گفتمان عمومی آن بر چارچوب نظری انسان ایرانی مسلط شود. باید «گام دوم» و «هنگامت جامع پیشرفت جامعه ایرانی تلقی شود و این ممکن نیست مگر با باورمندی عمومی به آن. اینجاست که نقش نهادهای فرهنگ‌ساز و گفتمان‌ساز روشن می‌شود. به‌طور مشخص رسانه‌ها و آموزش و پرورش دو نهاد اصلی گفتمان‌ساز گام دوم هستند و باید عملکرد این دو نهاد هم مورد پرسش قرار گیرد.

رسانه‌ها و نظام آموزشی تا چه حد عموم مردم را با این سند و مفاهیم آن آشنا کردند؟ آیا رسانه‌های گوناگون به شرح و بسط این بیانیه و تبیین دقیق آن برای جامعه همت گماشتند؟ آیا اصالتی از معارف گام دوم در کتاب‌های درسی دیده می‌شود؟ آیا معلمان و اصحاب رسانه خود با محتوای این سند آشنایی کافی دارند که بتوانند آن را به مخاطبان خود عرضه کنند؟ البته این تنها بخشی از مسئله است و گفتمان‌سازی گام دوم تنها منحصر به رسانه و نظام آموزشی نیست.

واقعیت آن است که زمان به سرعت برق و باد گذشت و فرصت‌ها نیز اگر غنیمت شمرده نشوند از دست می‌روند. چهار سال گذشت و ۴۰ سال نیز خواهد گذشت و اگر نتوانیم از این فرصت‌ها برای تحقق آرمان‌های اصیل انقلاب اسلامی بهره‌جوییم، در پیشگاه خداوند متعال و تاریخ پاسخگو خواهیم بود. بیانیه گام دوم سند اصلی پیشرفت ما در قرن پانزدهم است و جز بازگشت به این سند و تحقق آن مسیری برای تحقق آرمان‌های انقلاب اسلامی متصور نیست.

یادداشت‌های امروز

۱۵ تشویق و تحقیر زلنسکی در بروکسل!
حیف‌فراری

۱۲ جوار زنده است، نه با عکس یادگاری شما
فریدون حسن

عکس: شمس‌الایران

«سینما مترویل» به کارگردانی «محمدعلی‌باشه‌آهنگر» جایزه بهترین فیلم جشنواره چهل و یکم را به دست آورد

فجر به انقلاب فخر کرد

فجر ۴۱ به باور ناظران و صاحب‌نظران تفاوت عمده‌ای با فجرهای سال‌های اخیر داشت و به فجرهای سال‌های آغازین نزدیک شد، فجری که از بوغ سلبریتی‌ها و نام‌ها و مدعیان بیرون رفت و به جای تکه‌برانی به آرمان‌های انقلاب و ورونوسی از روایت‌های غیرانقلابی، به انقلاب اسلامی ایران، فخر کرد. در فجر امسال فیلم‌های دفاع مقدس با جایزه‌های سیمرغ نشست و مجریان و جایزه‌گیران از مردمی که مقاومت کردند، مردمی که به جشن پیروزی انقلاب آمدند و مردمی که مقابل تجزیه‌طلبان ایستادند، یاد کردند و آنها را ستودند و این با فجرهای سال‌های پیش که جایزه‌گیران از خودشان و دغدغه‌های شخصی‌شان و اهمیت وجودی خودشان سخن می‌گفتند یا پرگزار کنندگان و بنیانگذاران جشنواره فجر را به تازمانه تمسخر و سرزنش می‌نواختند، تفاوت بسیار یافت. فجر با این فرمان به خود و خاستگاهش فخر خواهد کرد

اهمیت جایزه‌ای که دختر شهید بروجردی به حمیدیان داد

یادداشت | جواد محرمی

پرواز سینمای دفاع مقدس در شب سیمرغ‌های بلورین

سینمای دفاع مقدس بیشترین جوایز را از جشنواره کسب کرد تا پس از مدت‌ها این زائر از حاشیه به‌متن جشنواره بازگردد

حرف‌های همدلانه در اختتامیه‌ای گرم

کارگردان فیلم در آغوش درخت: نباید سینما را تحریم کرد. هنر تحریم کردنی نیست. من در خدمت مردم ایران، خانواده شهدا به ویژه خانواده عشقم یعنی شهید باکری هستم

یک میلیون فرانسوی علیه ماکرون در خیابان

ابعاد جنگ اوکراین گریبانگیر حامیان غربی این کشور هم شده است و برگزاری اعتراضات گسترده در شهرهای اروپایی نشان می‌دهد که از آلمان ساز دیگر در کانون توجه عموم قرار گرفته است. وزارت دفاع آلمان می‌گوید، در سال گذشته حدود ۲۷هزار پست خدمتی در ارتش خالی مانده است.

این درحالی است که تعداد معترضان شنبه هفته پیش حدود ۴۰۰ هزار نفر برآورد شده بود. البته وزارت کشور فرانسه تعداد بسیار کمتری برای تظاهرات کنندگان روز شنبه اعلام کرد. وزارت کشور فرانسه اعلام کرد که در کل این کشور حدود ۹۶۳ هزار نفر تظاهرات کرده و در پاریس تعداد تظاهرات کنندگان ۹۳ هزار نفر بوده است | صفحه ۱۵

عکس: آنا - خبر تلوزیون تلشویو

برف روی برف به امید جبران خشکسالی‌ها

راز آسمان به زمین می‌رسانند تا نویدبخش دست و دل‌بازی آسمان و برکت الهی باشند. پایین بودن نسبی دمای هوا و بارش‌ها به صورت برف موجب می‌شود در نقاط کوهستانی و یخچال‌های طبیعی این برف ذخیره شود و در بهار و اوایل تابستان، دانه‌های برف کم‌کم ذوب‌شده و لب‌های زمین

برف یک بار دیگر تهران و بسیاری از بخش‌های کشورمان را سفیدپوش کرد تا با بارش دانه‌های سفید رنگش شادمانی را به دل یکایک مردم سرزمین‌مان سرازیر کند. پس از دو سال خشکسالی پیاپی، حالا زمستانی پربرکت از راه رسیده است و بلورهای سفید و درخشان برف رقص‌کنان خودشان

۳

دوره می شکست خوردگان!

کنفرانس «پنده جنبش دموکراسی برای ایران». جریانی که قرار بود ظرف چند ماه پیروز شود و کاری کند که جمهوری اسلامی برف امسال را نبیند، حالا در شب سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی و تقریباً هم‌زمان با موعده الله اکبر گفتن هر ساله مردم ایران بر پشت‌بام خانه‌ها، کنفرانسی برای بررسی وضعیت آینده خود برگزار می‌کند. قرار بود آینده جمهوری اسلامی را از بین ببرد و حالا نگران آینده خود شده است! همین نکته، اولین و مهم‌ترین دلیل برای آن است که این نشست را دوره‌می شکست خوردگان بنامیم

یادداشت سیاسی
عباس حاجی‌نجاری

انقلاب اسلامی همچنان زنده و پویا

حضور شکوهمند و تاریخی مردم ایران در راهپیمایی بیست و دوم بهمن‌ماه امسال، به مناسبت چهل و چهارمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی، بار دیگر سرزندگی و پویایی انقلاب اسلامی را به رخ جهانیان کشید و نشان داد که دل‌بستگی و تعلق مردم ایران به انقلاب اسلامی و ارزش‌های آن پیوندی الهی است و سختی‌ها و چالش‌هایی نظیر جنگ تحمیلی یا جنگ ترکیب‌ی اخیر دشمنان علیه مردم ایران، نه تنها خدش‌های بر آن وارد نمی‌کند بلکه آنها را در حضور در صحنه و دفاع از انقلاب و نظام اسلامی مضمّن‌تر می‌کند | صفحه ۲

۴

گام اول شفافیت مولدسازی

جلاد شاه هم دموکراسی خواهد شد!

موجودی که در میانه تصویر می‌بینید، شاید برای جوانان امروز ناشناخته باشد، اما برای نسل انقلاب یا تاریخ‌پژوهان معاصر، پدیده‌ای آشناست. او از تیره بهائیان سنگسر سمنان است، چون هژبر یزدانی، خودش می‌گوید بسی دین است، بعید هم نیست، چون از مرام عباس افندی تا بسی دینی، راهی نیست. او در دوره مسئولیت خود در ساواک، و به ویژه اداره سوم، معتقد بود که مردم ایران لایق دموکراسی نیستند و برقرار شدن آن تنها دست ما را می‌بندد، هم از این روی، هر کس از «بوند» خود سخن می‌گردد، به دستور او به آپولو و داغ و درفش رهنمون می‌شود. او در کمیته مشترک، از شنیدن صدای ناله و فریاد شکنجه‌شوندگان لذت می‌برد و سر حال می‌آمد! این را شلاق به دستانت می‌گفتند. از همین طریق هم چنان قاپ‌شاه را درزید، که به او اختیار داده بود که تلفن‌های هر کس، از جمله مافوق خود نعمت‌الله نصیری را کنترل کند.

او هر از گاه نویسندگانی چون جلال آل احمد را می‌خواست و به آنها می‌گفت: «اگر در جاده، یک مرتبه احساس کردید که ترمز ماشین‌تان کار نمی‌کند، یاد قلمفرسایی‌های خود بیفتید! تازه در آن زمان هم خودمان یک دسته گل روی قبرتان می‌گذاریم و اجازه شهیدنمایی نمی‌دهیم...!» (این‌ها در یادداشت‌های جلال هست).

او حتی در روزهای اوچگیری انقلاب هم، «مشست آهنین» را چاره کار می‌دانست و در پاسخ به نگرانی از نهادهای حقوق بشری جهان می‌گفت: «به جهنم، هر چه می‌خواهند بگویند!»

او هنگامی که در یافت دیگر ارباب او را نمی‌خواهد، خانه مجلل خود در شهرک غرب را به یکی از سفرای خارجی فروخت و خانه مجلل‌تری در سانفرانسیسکو آمریکا خرید و از ایران گریخت.

او از آن تاریخ، به تجارت ساختمانی مشغول است و بعید است که داد و ستد اطلاعاتی و حتی عملی خود را، با سرویس‌های آمریکا، انگلیس و اسرائیل وانهاده باشد.

او «پرویز ثابتی» است که دیروز پس از ۴۴ سال و به گمان آفتابی شدن هوا و البته از سر نایخردی، از لانه خود بیرون زده است! بیش از این کلمات را خرج او کردن، توهین به زبان فاخر فارسی است!

۱۲

چهل و چهارمین بهمن اقتدار بماند به یادگار

صفحه ۲